Tiende jaer. Nr 153-154. Zaterdag, 26 December 1863.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M. F. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is beparld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditien.

TONGEREN, DEN 26 DECEMBER.

Kiesrekening te Charleroi.

De vernietiging der kiezingen van Brugge is een der partygeestigste akten waervan de belgische kamers ons ooit het voorbeeld gegeven hebben. Hoe meer men er op nadenkt hoe meer moet men zich verwonderen dat M. de graef de Renesse, de vertegenwoordiger van een katholyk arrondissement de hand heeft willen leenen aen dit parlementaire schandael.

Hoe dieper men in de zaek gaet, hoe meer men ziet dat M. Coomans gelyk had, toen hy een onderzoek over de kiezingen van heel het land wilde instellen; want wat men aen den eenen kant gedaen heeft, doet men ook aen den anderen.

Aen de twee kanten wordt er geëten, gedronken, gevierd, gefeest; aen de twee kanten — laet ons het maer zeggen — zyn het precies geen heiligen als er 't op aenkomt om eene stem te winnen.

Maer wy begrypen niet dat de liberalen zoo verschrikkelyk kwaed zyn voor eene sneê hesp en een glas koppig bier, terwyl zy zelven den Champagne schenken, en aen de kiezers gala laten vieren alsof het bruiloft was.

Heeft de konsciencie van MM. Ch. Lebeau en Sabatier, onder anderen niet geknaegd, toen zy de vernietiging van Brugge stemden, of hebben zy zoo weinige memorie, dat het fameuze proces met de weduwe Moulin hun ontgaen is.

Laet ons de *Annales parlementaires* (1859) eens open slaen en de nota herlezen, welke op bladzyde 427 staet:

Den 8 juny 1858 daegde vrouw Moulin herbergierster te Charleroi, MM. Jan-Pieter Dailly en Jan Baptist Henrion, van Gilly, voor den tribunael te Charleroi, om zich te hooren veroordeelen tot het betalen aen gezegde vrouw Moulin, der somme van 268 fr. voor levering gedaen aen de kiezers, den 10 december 1857, welke som aldus verdeeld is:

« *Vleesch, brood en toebehoorten* . . .	fr.	80 00
« *Bier en likeuren*	»	70 00
» 54 *flesschen goede Medoc aen 2 fr.* 50 .	»	135 00
» 50 *flesschen Bourgogne-Nuits aen 3 fr.* 50	»	175 00
» 8 *flesschen Ai Mousseux aen 6 fr.* . .	»	48 00
Totael	fr.	508 00
» Hierop ontvangen van wege J. Cornil .	»	106 00
» Den 19 meert 1858 ontvangen van M. Gustaef Sabatier.	»	134 00
» Blyft 268 fr	»	240 00

» Vrouw Moulin leverde in proces de volgende stukken:

» *Wy ondergeteekenden, Jan Pieter Dailly en Jan Baptist Henrion, van Gilly, verklaren door het tegenwoordige en DER ORDER, verzocht te hebben aen M. Gustaef Moulin, van Charleroi, van aen de kiezers, die zich den 10 december 1857 in zyn huis bevonden, te eten en te drinken te geven*

» Gilly, 8 meert 1858. DAILLY

« *Ik verklaer den 10 december te hebben laten drinken VOOR dat de kiezingen plaets hadden.* HENRION.

» Lager stond de legalisatie der handteekens.

—

» Eindelyk las men in een klein boekske regts, onder aen het stuk, de volgende verklaring van M. Sabatier:

» *Ik dring by M. Speleur aen om die zaek op vriendschappelyke manier uit de voeten te maken.*

» 10 maert 1838. (*Geteekend* SABATIER. »

Wat dunkt u, lezers, van dat schandael? In 't Walenland geeft men niet *na* de kiezingen drinken, zoo als de Bruggenaers doen, maer wel *voor* de kiezing. In 't Walenland is het geen goedkoop bier, maer wel Medoc en Champagne — en niettemin is de kiezing goedgekeurd en stemmen de representanten van Charleroi de vernietiging der kiezing van Brugge!

Maer ook dat gebeurd in 't Walenland — en daer mag men meer doen dan wel in het Vlaemsche land, en bovenal — de gekozenen waren ministerieel.

M. de Paul heeft de vernietiging der kiezing van Brugge gestemd, en men vertelt te Thuin, aen iedereen die 't hooren wilt, dat hy, om gekozen te worden, de vrouwen zelfs op chocolaet en de mannen op champagne regaleerde — terwyl de *Annales Parlementaires* (1859-1860) eenen brief bevatten, waerdoor M. Walraveus, van Hoyes, doet kennen dat ieder briefje, hetwelk ten voordeele van MM. Ansiau en Jouret, van Lessene, uit de stembus kwam, tegen 5 fr. zou betaeld worden.

En niettemin stemmen MM. Ansiau en Jouret de vernietiging der kiezing van Brugge!

Is het dan geene komedie van de heeren der meerderheid, van zoo kwaed te zyn tegen een glas brugsch bier en tegen al die sjawelaryen in de lucht, zoo als het onderzoek van Brugge er zoo veel kennen deed?

Partygeest — niets dan partygeest!

Die maekt de menschen blind en onregtveerdig; die leidt naer den ondergang des vaderlands; die doet een splinter zien in 't oog van den buerman en niet den balk in zyn eigen oog.

Mynheer de Redakteur,

Ik kan ook drie woorden en half fransch. Ik lees somtyds de *Vedette*, en verleden zaterdag heb ik daer zoo iets gelezen wat verdient opgeraept te worden. De stad is drie jaren zonder burgemeester geweest en ondanks al het lawyt dat de groote citoyen drie jaren lang gemaekt heeft om M. Jaminé zwart te maken, komt daer in eens en onverwacht de *Moniteur* aengesukkeld die aenkondigt dat het gouvernement op nieuw M. Jaminé tot burgemeester van Tongeren gekozen heeft. Als ik de *Vedette* was, ik schoot my dood. Drie jaren lang aen het liberael ministerie bewyzen hoe de stad moet gemeesterd worden en er daermée zoo slecht van af komen dat is om voor altyd vaerwel te zeggen aen het ambacht van liberale gazetschryver.

De *Vedette* troost zich op eene heel aerdige wyze. M. Jaminé, zegt zy, *était le seul bourgmestre possible*. M. Stevens wilde niet, M. Frère kon niet, M. Schaetzen was te jong, ergo M. Jaminé was alleen mogelyk. Over eenige maenden had de *Vedette* hierover eene heel andere gedachte. Zy bestemde toen de plaets van M. Jaminé aen eenen heel aerdigen Messias die onder de gedaente van eenen bankier den tongersehen wereld moest herschapen. Hadden de Tongenaren geluisterd naer den raed van de *Vedette* dan kregen zy M. Crooy voor burgemeester en misschien M. Noyen voor schepen. Dan waren wy morloot geholpen. De kandidaet van de *Vedette* heeft zich zonder tambour en trompet uit de voeten gemaekt en daer zit nu de *Vedette* zonder kandidaet burgemeester.

Als ik later daer eens serieus zal op terug komen dan zal ik eens vragen of degene die de Tongenaren aengeraden hebben van den verdwenen bankier naer het stadhuis te zenden, heden nog wel het regt hebben van uit te vallen tegen deftige en eerlyke lieden zoo als MM. Jaminé, Stevens, Frère, enz.

Een oude Tongenaer.

Men schryft ons uit Rutten:

Heden, 22 december, van 10 tot 12 uren, heeft in onze kerk plaets gehad de plegtige lykdienst voor onzen ouden kapellaen, den eerwaerden heer Arnold Portugaels, die den 12 dezer maend nog de H. Mis heeft gelezen en 's anderendags van de heilige sakramenten voorzien in den Heer ontslapen is.

Dankbaer voor de menigvuldige diensten welke de overledene gedurende zyne byna vyftigjarige bediening aen zyne geboorteplaets heeft bewezen, hebben de parochianen deze lykplegtigheid in grooten getalie en met

---

OTYLIA.

EPISOOD UIT DEN OPSTAND VAN POLEN.

(*Vervolg*)

—

Sedert alstoen, gedurende dry maenden, liet hy noch rust noch vrede aen zyne vyanden, welke hem voor den duivel aenzagen. Zyne eigene soldaten zelve beschouwden hem als een toovenaer. Hy bezat eene bewonderensweerdige kunst om de Russen op zyn spoor te brengen en hen in het diepst der ongenaekbare moerassen en bosschen te lokken. Wanneer zyne vyanden meenden hem te verrassen, was hy het integendeel die hen onverwachts aenviel en uitroeide. Daerna verdween hy als by mirakel, terwyl hy de overlevenden met een bygelooviger schrik bevangen, achterliet.

Op paeschdag werd het hoofd van den held op prys gesteld; de krygsmagten van Wilna en Kowno werden gezonden om hem te vervolgen. Het besturend komiteit der litthauwsche provinciën beantwoordde aen dien maetregel door eenen oproep tot de wapenen. Er werd aen al de goede patriotten bevolen zich met Narbutt te vereenigen.

Graef Julian en zyn leidsman gingen gedurende den ganschen nacht. By het aenbreken van den dag bereikten zy het kamp, hetwelk aen den boord der Ilia was opgeslagen; zy waren opgevolgd geworden.

Nadat Otylia in bezwyming was gevallen, was degene die dezelve veroorzaekt had, hen op hunnen weg gevolgd. Hy was aenhoudend dronken; doch hoewel zyne beenen waggelden, vormde hy een helsch ontwerp in zyn hoofd.

Zyn dronken gang diende hem tegen Julian en zynen leidsman, dewyl dit hun geen vermoeden deed opvatten. De Raskolnik bereikte zonder eenige onrust op te wekken, achter hen de dichte bosschen, in welke zy drongen, na gedurende een uer den weg gevolgd te zyn. Van tyd tot tyd wreef de ellendeling zich met voldoening in de handen en zegde met de schorre stem welke Otylia zoo zeer verschrikt had:

— Narbutt! Narbutt! aen my de roebels van onzen vader den czaer.

En hy zette zyne opvolging voort. Indien hy de mannen, welke hy bespiedde, een oogenblik uit het gezigt verloor, dan sprong hy gelyk een bezetene voorwaerts, door bosschen en struiken en kwetste zich de handen aen de doornen. Doch niets kon hem tegenhouden zoolang hy het spoor der beide mannen niet teruggevonden had. Hy werd door een onbewolkten hemel en een helder maenlicht in zyn plan begunstigd.

Op honderd stappen afstand van het kamp riep eene schildwacht:

— Wie daer?

— Narbutt en vaderland! riep de man van het nationale gouvernement, en hy ging voorby door graef Julian gevolgd.

De Raskolnik bleef staen. Hy vatte den kalbas met brandewyn, die hem aen den hals hing, en ledigde hem met lange teugen, herhalende:

— Narbutt aen my! aen my de roebels van onzen vader den czaer! en hy viel dooddronken op den grond.

Dry dagen later ging kolonel Timorkow, in visscher verkleed en geleid door den bespieder, die de beloofde premie wilde winnen, de plaets van het kamp bestudeeren, welke tot verzamelplaets aen de nieuwe vrywilligers aengewezen was. Deze kwamen er langs het bosch aen, het grootste gedeelte geleid door zendelingen van het nationale gouvernement.

Den 13 mei werden de patriotten, door de Russen, welke langs alle kanten waren aengekomen, omsingeld en by het aenbreken van den dag begon de aenval. Gedurende verscheidene uren hielden de oproerlingen eene heldhaftige worsteling staende, waerin zy een tegen tien streden. Ziehier wat een ooggetuige verhaelt:

» Narbutt, onvoorziens langs alle kanten omsingeld,
» gelukte er echter in zich eenen weg door de Russen te
» banen. In weerwil hy aen den voet gekwetst was, kom-
» mandeerde hy met krachtdadigheid, en door zyne wapen-
» makkers gedragen; hy was op het punt van aen den
» vyand te ontsnappen, toen hy door eenen kogel in het
» hert getroffen werd. Hy stierf terwyl hy nog met eene
» heldere stem de woorden: *Ik sterf voor myn vaderland!*
» uitsprak.

» Eenige dagen later waren er in het kerkje van
» Dubczary twaelf lykkisten nevens elkander geplaets; een
» derzelve, een weinig hooger dan de andere, was met een
» baerkleed overdekt. De russische kolonel had, door die
» lykplegtigheid te veroorloven, schynen aen de smeekin-
» gen der zusters van het ongelukkige opperhoofd toe te
» geven; doch hy wilde eerder de inwooners der streek
» van den dood van zyn ontzaggelyken tegenstrever over-
» tuigen, om hen te ontmoedigen. Het kerkje en de omstre-
» ken waren met eene weenende volksmenigte opgevuld,
» welke door vyf priesters niet kon vertroost worden. Het
» was een algemeene rouw. »

Op het slagveld had men in rouw gekleedde vrouwen de dooden zien begraven en de gekwetsten verbinden, en onder haer de beide zusters van Narbutt. Toen de jongste by de ontdekking van het lyk haers broeders hare tranen niet kon wederhouden, zegde de oudste:

— Zyt gy niet beschaemd in de tegenwoordigheid van de Russen te weenen?

Een russisch officier, die eene in rouw gekleedde en gansch gesluijerde vrouw by een lyk geknield zag zitten, vroeg haer: